

fra Cowi Consult, hvor man har spurgt et antal af de mennesker, der skulle ind under integrationsloven, så er der 40 pct., der siger, at de er tilfredse med den kommune, de har boet i. 26 pct. siger, at de gerne vil bo i en anden kommune, og 34 pct. siger, at det ved de ikke rigtig. Det tidspunkt, man har spurgt de mennesker på, er, da de kun har boet ganske få måneder i kommunen.

Jeg tror da også, hvis man spurgte nogle danskere, om de ville bo i en anden kommune, at så ville der også være nogle, der ville sige: Jamen det ville de gerne. Men mulighederne er ikke lige til det.

Jeg vil gerne medgive, at det, man selvfølgelig skal være meget opmærksom på, er, om de kan komme til at bruge de ressourcer, de har, og den uddannelse, de har. For det er jo selvfølgelig en meget vigtig forudsætning for at komme i arbejde. Men det er jo sådan, at når man tager stilling til, hvor de udlændinge, der skal boligplaceres, skal bo henne, så fremgår det jo tydeligt af loven, at det er en samlet vurdering af kvotesystemet: Altså hvor mange skal bo hvor? Hvad er det for en kommune, man bor i, og hvad er det for personlige forhold, der gør sig gældende for den enkelte flygtning eller indvandrer? Og så laver man en samlet vurdering.

Det er jo klart, at Udlændingestyrelsen – og det bygger jo på et interview med den enkelte – er meget opmærksom på, at man skal bruge den uddannelse, man måtte have med sig. Men det er jo desværre ikke så frygtelig mange, der har en uddannelse, når man ser på dem, der bliver boligplaceret.

Så hvis man går ind og ser på det konkrete resultat, så er den placering, der sker, faktisk meget fornuftig, når man skal tage hensyn til de faktorer.

Jeg har heller ikke en oplevelse af, at der i pressen er mange enkeltsager. Jeg kan faktisk ikke komme i tanker om nogen.

Knud Erik Hansen (SF):

Jamen jeg kan forstå, at vi åbenbart er uenige i vurderingen af problemets omfang. Jeg synes faktisk, når man læser rapporten – så kan vi snakke om tal – at rapporten er meget slående. Der står i rapporten ganske tydeligt, at de fleste er meget tilfredse bortset fra med hensyn til den bosætning.

Der skiller den sig ud, og jeg synes, det er alvorligt, selv om det kun er 10 pct. eller 25 pct. Hvis det er 25 pct., som ikke føler, at de kan få

lov til at bruge sig selv ordentligt i det danske samfund, fordi de er placeret forkert, så synes jeg, vi har et problem, der skal gøres noget ved.

Så vil jeg egentlig godt spørge ministeren videre: Hvad kunne ministeren tænke sig at gøre for at sikre, at der faktisk ikke er nogen, der bliver placeret i en kommune, som de ikke kan komme ud af. For det, vi også ser i rapporten, er faktisk, at der står, at kommunerne er meget restriktive, hvis der er nogle, der har ønsker om at flytte senere.

Der kunne jeg egentlig godt tænke mig, om ministeren var lidt mere vågen med hensyn til, hvorledes den restriktion fungerer. Er kommunerne faktisk åbne over for at imødekomme berettigede ønsker?

Aase D. Madsen (DF):

Nu var ministeren lidt inde på, hvad danskerne har ret til. Vi i Dansk Folkeparti finder det jo fuldstændig privilegeret, at de udlændinge, der ønsker at komme hertil, efter 3 måneder kan få en passende bolig. Der er jo ingen danskere, der kan det eller har ret til det.

Derfor vil jeg da gerne spørge ministeren, om ministeren f.eks. vil arbejde for, at danskere, der ikke kan lide at bo i den ene kommune, får de samme rettigheder som dem, en udlænding har om at kunne blive boligplaceret efter 3 måneder.

Hvad enten det er en kommune, man kan lide eller ej, så synes vi altså i Dansk Folkeparti, at det er fuldstændig horribelt, at man kan komme til et land og så kritisere, at man bliver tilbudt boliger i en kommune over en periode. Det er fuldstændig vanvittigt. Det er en diskrimination over for de danskere, der ikke kan skaffe sig en bolig.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Erik Hansen, at vi jo følger loven meget tæt, og det er de to rapporter jo bl.a. udtryk for, for det var jo en første evaluering på et meget tidligt tidspunkt.

Og det er jo også sådan, at styrelsen hele tiden er meget opmærksom på, hvordan den administrerer de regler. Altså om der kommer eksempler på nogle, hvor man kan sige: Jamen kunne de have været placeret anderledes, så de kunne have brugt den uddannelse, de måtte have med sig?

Det er jo også sådan, at det ifølge loven fortsat bliver fulgt tæt, og det er jo meningen, at der skal laves en samlet evaluering, når de første 3